

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Ирена
Димитрова Ганчева (СГП-София)
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Наказателно дело за
възобновяване № 20211000600963 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК и е образувано по искане на осъдения И. Г. И., чрез процесуалния му представител адв.Н.Б., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№224/2018 г. на Районен съд – Своге. Твърди се, че са налице съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

Правното основание е чл.424, ал.3 вр. ал.1 от НПК и чл.422, ал.1 т.5 вр. чл.348, ал.1, т.т.1 и 2 НПК.

В хода на съдебните прения пред САС защитниците – Б. и Б. поддържат искането.

Представителят на САП предлага искането да бъде оставено без уважение, тъй като не са налице основанията предвидени в закона за възобновяване на въпросното дело.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество е неоснователно, като мотивите на настоящия състав за това са следните:

С Присъда №260006/28.10.2020 год. II състав на Районен съд - Своге по НОХД№224/2018 год. е признал подсъдимия Г. К. И. за виновен в извършено престъпление по чл.269, ал.1 НК като съизвършител по чл.20, ал.2 НК с Т. Ц. К. при същото съучастие за престъпление по чл.131, ал.2, т.4 вр. чл.130, ал.2 вр. чл.20, ал.2 НК и по чл.274, ал.3 НК. На основание чл.23, ал.1 НК му е определил едно общо наказание 5 месеца „лишаване от свобода“ при изпитателен срок от 3 години.

Със същата присъда е признал подсъдимия Г. К. И. за невинен в извършено престъпление по чл.216, ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК при съизвършителството му с подсъдимия Т. Ц. К. и И. Г. И..

Със същата присъда е признат за виновен Т. Ц. К. в съизвършителство с подсъдимите И. и К. в извършено престъпление по чл.131, ал.2, т.4 вр. чл.130, ал.2 вр. чл.20, ал.2 НК.

Признал е за невинен К. в съизвършителство с Г.К.И. за извършено престъпление по чл.269, ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК.

К. е признат за невинен и в това, че в съучастие с Г.К.И. и И.Г.И. е извършил престъпление по чл.216, ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК.

По отношение на подсъдимия И. Г. И. съдът се е произнесъл като го е признал за виновен, че при съучастие с Г.К.И. и К. е извършил престъпление по чл.131, ал.2, т.4 вр. чл.130, ал.2 вр. чл.20, ал.2 НК.

Признал е И. за невинен, че като съизвършител с Г.К.И. и Т.Ц.К. е извършил престъпление по чл.216, ал.1 вр. чл.20, ал.2 НК.

С присъдата съдът се е произнесъл по отношение на веществените доказателства, гражданския иск и разноските по делото.

С Решение от 13.05.2021 год. СОС, НО-II въззивен състав е потвърдил първоинстанционната присъда изцяло.

По депозираните възражения и искания на осъдения и неговия защитник:

По отношение на възражението за това, че е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. Твърди се, че и двете инстанции не са дали отговор на доводите на защитата както и това, че липсват мотиви за обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствата. Твърди се, че присъдата е в нарушение на чл.303, ал.1 НПК. Сочи се, че има грешна фактическа обстановка и оттам грешни логически изводи.

Районният съд, а в последствие и окръжният са отговорили на доводите на защитата и са обсъдили всички писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. Доказателствената маса е коментирана съобразявайки наличните източници както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Мотивирано е защо се кредитират едни доказателства, а други се отхвърлят и вследствие на цялостната преценка и анализ е достигнато до правилни и законосъобразни изводи довели до постановяване на крайния

съдебен акт. В тази връзка няма как настоящият съд да се съгласи с посоченото, че са налице липса на мотиви и, че не е даден отговор на възраженията на защитата, че са налице погрешни логически съждения поради липса на доказателствен анализ и оттам наличието на съществено процесуално нарушение, което от своя страна е довело до осъдителна присъда почиваща на предположения.

По отношение на възражението за това, че липсват мотиви за осъдения И.И. за престъплението по чл.131, ал.2 НК, действително анализът на районния съд е по-лаконичен, но следва да се има предвид, че това не може да се приеме като липса на мотиви, тъй като основните аспекти свързани с това деяние и неговото осъществяване присъстват. Последното се анализира и от окръжния съд. Не е за пренебрегване и обстоятелството, че при анализа на двете инстанции мотивировката им касае и тримата дейци, които са действали при съучастие.

Що се отнася до следващото възражение, а именно дали е подаван или не звуков сигнал, кога е подаван, кои думи са изречени и кои не от осъдения, кой е чул подобни думи и има ли противоречие в доказателствата, то всичко това излиза извън рамките и съществото на настоящото производство. Настоящата състав следва да обърне внимание на искателя и неговия процесуален представител, че в това производство анализът на доказателствата и разглеждане на делото по същество не влиза в правомощията на съда. Единственото, което настоящият съд може да прецени е дали е налице мотивировка за тези обстоятелства и анализирани ли са всички доказателства имащи отношение към проблема, за да се отхвърли наличието на съществено процесуално нарушение. В случая не може да се приеме становището за липса на мотиви, тъй като както вече се спомена такива са налице. Това дали показанията на гражданския ищец и частен обвинител са в съответствие с житейската логика също този съд няма как да коментира, но е видно, че те са обсъдени и съобразени с обясненията на Г. И..

По отношение на възраженията за превратно и едностранно тълкуване на показанията на св.Т., действията на тримата подсъдими и анализ на видеозаписа, за да се достигне до обосновано заключение за причината за настъпилото спречкване. Същото се отнася и до възражението за неправилно кредитирани показания на полицейския служител изпробвал с алкотест - Г. И., тъй като било negliжирано наказателното постановление за сметка на гласните доказателствени средства.

Във връзка с така посоченото от защитниците следва да се има предвид, че право и задължение на съда е да кредитира всички онези доказателства, които са събрани по реда предвиден в НПК и, които не се оборват от други такива. В случая районният съд е отбелязал кой свидетел заявява, че Г. И. е бил изпробван за наличие на алкохол и това е св.Л. Е., а това че е налице съдебно решение свързано с отмяна на наказателно постановление не представлява повод да се приеме, че съществува необективност и невисестранност при постановяване на крайния съдебен акт, тъй като за това обстоятелство съдът е посочил и други доказателства които са налични в доказателствената маса. Що се отнася до показанията на св.Т. и двете инстанции са коментирали същите като са ги

съпоставили с останалите доказателства по делото. Още повече, че няма как да се говори за едностранчивост по отношение на тях, тъй като съдът част от тях е кредитирал, а друга не и то именно поради установеното противоречие, като същото се отнася и за св.В.А.. Видеозаснемането отново не може да се каже, че и ниглижирано от съда, тъй като то е коментирано с оглед приетата видеотехническа експертиза, която е съпоставена с другите доказателства, а и от самата констатация на експертизата се установява наличието на спречкване.

По отношение на възражението на защитата, че съдилищата не коментирали становището на защитата относно целта на извършените действия на дееца – да се преустанови фактическото въоръжено нападение срещу малки деца и невинни граждани, действително същите липсват в мотивите, но това не може да се приеме като съществено процесуално нарушение, тъй като нито са по съществото на делото, нито по някакъв начин опорочават крайния резултат при доказателствения анализ.

По отношение на възражението, че липсват мотиви за наличието или не на афект, то това също не може да се сподели, тъй като на л.17 от мотивите към Решението на окръжния съд е даден отговор и на това възражение. Същото се отнася и до обстоятелството дали са нанасяни на Т. телесни увреждания като и двете инстанции в тази връзка са коментирали освен наличните доказателствата, но и съответната СМЕ касаеща именно телесните увреждания на пострадалия.

Не може да се приеме, че не било ясно въз основа на какви доказателства е осъдено лицето, тоест нямало доказателствена основа за осъдителната присъда, тъй като съдът подробно е посочил, точно от кои доказателства е направил своите изводи за осъждане.

По отношение на останалите възражения свързани с необоснованост, макар и облечени в твърдения за нарушение на чл.422, ал.1, т.5 НПК, САС няма как да вземе отношение, както вече бе посочено, тъй като същите не са сред основанията за възобновяване поради факта, че в това производство съдът няма компетенциите да коментира по същество правилността на съответните съдебни актове. В този смисъл настоящият състав изрази своето становище по онези възражения, които имат отношение към процесното производство, а за пълнота коментира и констатираните от защитата нарушения доколкото твърденията за липса на анализ в мотивите за тези обстоятелства са неоснователни.

По отношение на възраженията за нарушение на материалния закон от защитата няма мотиви за същото, но и след като съдът служебно се запозна с материалите по делото не констатира такова нарушение.

Крайният извод е, че не са налице предпоставките за възобновяване както и това, че не се констатира нарушенията визирани в чл.422, ал.1, т.5 НПК.

Мотивиран от така изложеното VIII състав на САС, НО на основание чл.424, ал.1 НПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения И. Г. И., чрез процесуалните му представители - адв.Б. и адв.Б., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№224/2018 г. по описа на Районен съд - Своге.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____